

KAMER VAN BEROEP GEMEENSCHAPSONDERWIJS**BESLISSING****GO / 2024 / 22 / ... / 22 OKTOBER 2024**

Inzake Mevrouw ..., wonende te ..., ..., bijgestaan door Mr. ..., advocaat, met kantoor te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verzoekende partij

Tegen HET GEMEENSCHAPSONDERWIJS, SCHOLENGROEP ... met maatschappelijke zetel te ..., ..., vertegenwoordigd door de heer ..., algemeen directeur, en de heer ..., directeur, en bijgestaan door Mr. ... en Mr. ... en op de zitting bijgestaan door Mr. ..., advocaat te ..., ..., alwaar keuze van woonplaats wordt gedaan,

Verwerende partij

Met een ter post aangetekende brief d.d. 28 augustus 2024 heeft de raadsman van de verzoekende partij namens mevrouw ... beroep ingesteld tegen de beslissing d.d. 11 juni 2024 van de raad van bestuur van Scholengroep ... waarbij de tuchtsanctie ‘terbeschikkingstelling gedurende twee jaren’ werd uitgesproken. Laatstgenoemde beslissing werd aan mevrouw ... meegedeeld met een ter post aangetekende brief d.d. 3 juli 2024.

1. Over de relevante gegevens de zaak

Mevrouw ... is als vastbenoemd leraar tewerkgesteld in GO!

Op 17 oktober 2023 beslist de algemeen directeur om mevrouw ... preventief te schorsen bij hoogdringendheid. Deze beslissing wordt haar mondeling meegedeeld en bevestigd in een geschrift dat haar wordt overhandigd.

Op 19 oktober 2023 wordt deze beslissing met een ter post aangetekende brief aan mevrouw ... meegedeeld. Middels dit schrijven wordt de beslissing en het feitenrelaas uitvoerig weergegeven. De algemeen directeur meldt eveneens dat een tuchtonderzoek wordt ingesteld.

Na mevrouw ... te hebben gehoord middels het door haar raadsman gevoerde schriftelijk verweer, beslist de raad van bestuur op 26 oktober 2023 om de preventieve schorsing te bevestigen en te bekrachtigen. Ook het opstarten van een tuchtonderzoek wordt bevestigd en bekrachtigd.

De onderzoekscel van het GO! wordt in dit kader belast met een onderzoeksopdracht.

Op 8 maart 2024 legt de onderzoekscel het onderzoeksverslag neer.

Na kennisname door de raad van bestuur van het onderzoeksverslag wordt beslist mevrouw ... uit te nodigen voor een hoorzitting in het kader van de tuchtmaatregel 'terbeschikkingstelling gedurende twee jaren'. Deze beslissing wordt aan haar meegedeeld via een ter post aangetekende brief d.d. 27 mei 2024.

De hoorzitting vindt zoals voorzien plaats op 11 juni 2024.

Na mevrouw ... te hebben gehoord middels het door haar raadsman gevoerde schriftelijk en mondeling verweer, beslist de raad van bestuur op 11 juni 2024 om de tuchtmaatregel 'terbeschikkingstelling gedurende twee jaren' op te leggen omwille van de volgende tenlasteleggingen:

“ Het, omwille van ontevredenheid over het modulaire systeem en de urenverdeling – doen van negatieve uitlatingen over de job ("ik doe mijn uren en voor de rest niets meer"; klagen zich afgeremd te voelen door de organisatie en directie; zich afwijzend uitlaten over het rooster en de uren, ...) waarmee een negatieve sfeer werd bewerkstelligd, zoals aangetoond door diverse gelijkkluidende verklaringen;*

** Het stellen van niet-collegiaal gedrag, in het bijzonder ten aanzien van collega ... (het niet kunnen loslaten van de gebeurtenissen uit het verleden; de onbereidwilligheid om het gesprek aan te gaan, het en plein public cru aanpakken van ..., het negeren van ..., het achter de rug gaan melding maken bij campuscoördinator ... over ..., het als enige geen broodje kopen ten gunste van het Gambiaproject georganiseerd door ... maar een broodje elders aanschaffen, het over ... tegen een collega zeggen "Geloof haar niet, fuck haar"), waarbij het – gelet op de veelvuldige gelijklopende verklaringen pertinent niet om negatieve uitschuivers gaat doch door een collega zelfs wordt beschreven als een vorm van psychologische mishandeling van harentwege jegens ... en wat in het verlengde ligt van de feiten waarvoor zij reeds eerder tuchtrechtelijk werd gesanctioneerd en dus een verzwarende omstandigheid uitmaakt;*

** het niet op een correcte wijze uitvoeren van de stagebezoeken (zie tabel p.42 onderzoeksverslag: zeven dagen, aangeduid in het grijs, die wel in de online weekplanning stonden, maar waar geen verslag van werd opgemaakt, terwijl uzelf stelt dat u deze verslagen steeds nauwgezet zou invullen).*

** het stellen van manipulatief gedrag dat resulteert in een vertrouwensbreuk bij een substantiële meerderheid van de collega's (waar het onderzoeksverslag aangeeft dat 15 personen een positief antwoord en 7 personen een negatief antwoord gaven op de vraag tot verdere samenwerking, is de reële verdeling 8 tegenover 11, nu vier antwoorden door de onderzoekers thuisgebracht werden binnen de positieve antwoorden terwijl deze personen aangaven een verdere samenwerking binnen het team als onmogelijk in te schatten en twee personen die eveneens in het positieve luik werden ondergebracht slechts in dienst zijn sinds 1 september 2023 en één collega slechts sedert 10 oktober 2023) ”*

Deze beslissing wordt via een ter post aangetekende brief d.d. 3 juli 2024 aan mevrouw ... meegedeeld.

2. Het procedureverloop

Mr. ... heeft namens verwerende partij met een e-mail van 2 oktober 2024 het administratief dossier ingediend en heeft met een e-mail en een aangetekend schrijven d.d. 12 oktober 2024 een verweerschrift ingediend.

De partijen werden voor de hoorzitting regelmatig opgeroepen met een ter post aangetekende brief d.d. 2 september 2024 en waren op de hoorzitting aanwezig of vertegenwoordigd.

Mr. ... maakt per e-mail d.d. 16 oktober 2024 een aantal bijkomende stukken over. De verzoekende partij verzoekt de Kamer van Beroep om deze stukken te weren omdat ze laattijdig zijn ingediend. De stukken worden uit de debatten geweerd.

Er werden geen getuigen gehoord.

Er werden geen leden gewraakt.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is tijdig en in de geëigende vorm ingediend.

4. De grond van de zaak

4.1. Vooraleer de zaak ten gronde te beoordelen, merkt de Kamer van Beroep op dat door het beroep van de verzoekende partij de zaak in haar geheel aanhangig wordt gemaakt. Ingevolge de devolutieve werking van het beroep zal de Kamer van

Beroep de ten laste gelegde tuchtfeiten en de bestreden beslissing volledig onderzoeken in al zijn aspecten, zowel vanuit de legaliteit als de opportuniteit.

Het voorgaande houdt in dat de Kamer van Beroep over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid beschikt, zowel wat de feitenvinding, de bewezenverklaring van de feiten, de tuchtrechtelijke kwalificatie als de straftoemeting betreft, met dien verstande dat de Kamer van Beroep de uitgesproken tuchtstraf niet mag verzwaren. De Kamer van Beroep kan bijvoorbeeld een andere kwalificatie aan de feiten geven. Verder beoordeelt de Kamer van Beroep op discretionaire wijze de bewijswaarde van de gegevens uit het tuchtdossier om tot een bepaalde overtuiging te komen. Daarbij kan de Kamer steunen op bekentenissen, vaststaande feiten, getuigenissen, vermoedens etc. Zij mag ook beslissen om een lichtere of geen tuchtstraf op te leggen.

4.2.1. De verzoekende partij is van oordeel dat er sprake is van een schending van artikel 19, §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs aangezien de tuchtprocedure niet door de bevoegde tuchtoverheid zou zijn ingesteld.

De Kamer van Beroep stelt vast dat in eerste instantie de algemeen directeur in het kader van de preventieve schorsing bij hoogdringendheid melding maakt van het instellen van een tuchtonderzoek (cf. art. 30, §2 bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs). Deze beslissing wordt vervolgens door de bevoegde (tucht)overheid bevestigd en bekrachtigd d.d. 26 oktober 2023. De verzoekende partij wordt hiervan in kennis gesteld, hetgeen overigens niet wordt betwist.

In zoverre al sprake zou kunnen zijn van enige onregelmatigheid, werd deze in ieder geval tijdig door de bevoegde tuchtoverheid gedekt door een nieuwe beslissing. Bijgevolg oordeelt de Kamer van Beroep dat er geen sprake is van enige schending van voormelde bepaling.

4.2.2. Vervolgens meent de verzoekende partij dat ook artikel 19, §§3 en 5 van voornoemd besluit geschonden zou zijn, nu het voorstel van tuchtstraf met de

uitnodiging tot horen uitgaat van de algemeen directeur en dus niet van de bevoegde tuchtoverheid.

Zoals genoegzaam blijkt gaat, in tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij voorhoudt, het voorstel van de tuchtstraf met de uitnodiging om haar te horen d.d. 27 mei 2024 als dusdanig niet uit van de algemeen directeur, maar wel degelijk van de bevoegde tuchtoverheid. Hoewel de brief door de algemeen directeur opgesteld en ondertekend is, geeft hij daarmee enkel uitvoering aan de taken die aan hem zijn opgedragen overeenkomstig artikel 30, §3 van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het Gemeenschapsonderwijs.

Het voorgaande wordt overigens bevestigd in de bestreden beslissing waarin melding wordt gemaakt van de uitvoering door de algemeen directeur van de door de raad van bestuur genomen beslissing d.d. 29 april 2024. Deze vaststelling strookt tevens met de inhoud van de brief d.d. 27 mei 2024.

Bijgevolg oordeelt de Kamer van Beroep ook in dit verband dat er geen sprake is van een schending van voormelde bepaling.

4.2.3. Verder voert de verzoekende partij aan dat er sprake zou zijn van een schending van de rechten van verdediging, nu voorafgaand aan de hoorzitting niet het volledige tuchtdossier zou zijn overgemaakt. Deze stelling wordt voor het overige niet gestaafd. De verwerende partij ontkent dat er bewijsstukken ontbraken.

De verzoekende partij blijkt op heden zelf in staat te zijn om de vermeende stukken aan de Kamer van beroep over te maken en toont niet aan dat zij door het niet ontvangen van deze stukken voorafgaand aan de bewuste hoorzitting of in onderhavige procedure haar verweer niet terdege heeft kunnen voorbereiden.

Meer in het algemeen is gebleken dat de verzoekende partij door middel van het omvangrijke tuchtdossier op dienstige wijze in kennis is gesteld van de feiten die haar ten laste worden gelegd alsook van het bewijsmateriaal waarop deze feiten zijn gesteund. Aldus is zij in staat gebleken om met volledige kennis van zaken en met bijstand van haar raadslieden op deugdelijke wijze haar verweer dienaangaande voor

te bereiden en heeft zij alle middelen kunnen doen gelden ten aanzien van het voorliggende bewijsmateriaal.

4.2.4. Wat het verloop van de tuchtprocedure betreft, merkt de Kamer van Beroep op dat deze op verschillende momenten is vertraagd. Daarbij kan onder andere worden verwezen naar de periode die is verstreken tussen het neerleggen van het onderzoeksverslag en het tijdstip waarop de hoorzitting plaatsvond (ongeveer 3 maanden), maar evengoed tussen het tijdstip van de bestreden beslissing en het ter kennis brengen van diezelfde beslissing aan de verzoekende partij (ongeveer 3 weken).

De verzoekende partij geeft aan dat men het dossier ernstig heeft moeten bestuderen gelet op de ‘aanzienlijke tegenstellingen’ tussen bepaalde analyses van de onderzoekers in vergelijking met de verklaringen van de collega’s. Verder wordt ook verwezen naar het ‘nauwgezet beschrijven’ van de tuchtinbreuken en naar een vakantieperiode (cf. Paasvakantie). Het tijdsverloop tussen de datum waarop de bestreden beslissing werd genomen en de kennisgeving ervan aan de verzoekende partij wordt op geen enkele wijze verantwoord.

De Kamer van Beroep erkent dat diverse concrete elementen in een dossier ertoe aanleiding kunnen geven dat de procedure langer duurt dan men zou verwachten. In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat de verklaringen van de verwerende partij vaag zijn en, mede in het licht van infra 4.3.1., weinig overtuigend overkomen. Hierdoor bestaan er twijfels over de concrete omstandigheden van de zaak die aanleiding hebben gegeven tot vertragingen in de tuchtprocedure en het al dan niet gerechtvaardigd karakter van deze vertraging. Aldus zoekt de verwerende partij de grenzen op van wat redelijkerwijs mag worden verwacht van een zorgvuldig handelend bestuur, mede in het licht van de redelijketermijneis.

4.3.1. Wat de tenlasteleggingen betreft, stelt de Kamer van Beroep als algemene bevinding vast dat er in de bestreden beslissing in totaal vier tenlasteleggingen zijn opgenomen.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat deze tenlasteleggingen zijn afgeleid uit het onderzoeksverslag en ‘de afgelegde getuigenverklaringen’. De Kamer van Beroep bevestigt dat het laten uitvoeren van een onderzoek door de onderzoekscel van het GO! een waarborg kan betekenen voor de objectieve beoordeling van het dossier. Uit het onderzoeksverslag en de gehanteerde methodologie, m.i.v. het horen van verschillende getuigen, mag blijken dat men een zo volledig en objectief mogelijk beeld heeft willen schetsen. Het onderzoeksverslag is objectief en neutraal van toon. Zowel elementen die potentieel in het voordeel van de verzoekende partij spelen als eventuele nadelige aspecten, maar evengoed neutrale elementen, worden in het verslag vermeld.

Hoewel uit de bestreden beslissing impliciet mag blijken dat zij grotendeels op voormeld onderzoeksverslag (cf. p. 22-69 bestreden beslissing: integrale overname punt 5. van het onderzoeksverslag) is gesteund, rijzen tegelijk klaarblijkelijk vragen over ‘het contradictorische karakter van bepaalde analyses van de onderzoekers in vergelijking met de verklaringen die de collega’s aflegden’ (cf. p. 81). Enige verdere toelichting over dit vermeende contradictorische karakter ontbreekt. Ook andere elementen in de bestreden beslissing (cf. formulering tenlasteleggingen) wijzen erop dat de verwerende partij het onderzoeksverslag op verschillende punten niet onderschrijft.

Aangezien het aan de bevoegde tuchtoverheid toekomt om het tuchtdossier samen te stellen en te beoordelen of, en zoja, welke tuchtstraf zich opdringt, is het vanzelfsprekend mogelijk dat zij er een ander oordeel op nahoudt dan hetgeen in het onderzoeksverslag is vastgesteld. Niettemin mag in een dergelijke situatie van de bevoegde tuchtoverheid worden verwacht dat zij de motieven die tot een dergelijk besluit hebben genoopt, en die in casu de door de onderzoekscel ingenomen standpunten weerleggen, expliciteert en onderbouwt. De Kamer van Beroep stelt vast dat dit zowel in de brief d.d. 27 mei 2024 waarin o.a. het voorstel van tuchtsanctie is opgenomen, alsook in de bestreden beslissing slechts op zeer bondige wijze is gebeurd. Bijgevolg is niet op duidelijke en afdoende manier aangegeven hoe de verwerende partij tot die andere zienswijze is gekomen.

4.3.2. Wat de eerste tenlastelegging aangaande de negatieve uitlatingen betreft, merkt de Kamer van Beroep met verwijzing naar hetgeen hiervoor is uiteengezet op dat dit aspect expliciet aan bod komt in het onderzoeksverslag. Hierin schetst men dienaangaande een gedetailleerd en genuanceerd beeld. Zo wordt onder andere gesteld: *“We kunnen uitsluiten noch bevestigen of ... luidop uitspreekt dat ze enkel het minimale verricht. Uit bovenstaande informatie blijkt dat ze meer dan het minimale doet, maar dat neemt niet weg dat een deel van het team het moeilijk lijkt te hebben met de manier waarop ze hierover praat. Langs de andere kant geven sommige collega’s ook aan dat ze de laatste periode een positievere houding merkten bij ..., wat tegenstrijdig is met de verklaringen van sommige andere collega’s”* en verder *“... zal met andere woorden wel bepaalde frustraties uiten, maar deze uitingen kunnen eerder gezien worden als een vorm van zelfbescherming en bescherming van het welzijn van haar collega’s”* (p. 27).

Zoals hiervoor reeds aangegeven staat het de verwerende partij vrij om er een ander oordeel op na te houden dan het op haar vraag opgestelde onderzoeksverslag. Verwacht mag evenwel worden dat in dat geval op overtuigende wijze dit andersluidend oordeel wordt aangetoond.

Het onderzoeksverslag en de bijbehorende getuigenverklaringen tonen aan dat er tegenstrijdigheden bestaan tussen verschillende verklaringen met betrekking tot de eerste tenlastelegging. De Kamer van Beroep is van oordeel dat de tenlastelegging, door een loutere verwijzing naar ‘gelijkluidende verklaringen’, niet op afdoende en overtuigende manier wordt bewezen aangezien er in het dossier ook getuigenverklaringen aanwezig zijn die een ander beeld schetsen. Dit geldt des te meer nu uit hetzelfde onderzoeksverslag blijkt dat bepaalde voorbeelden door getuigen worden aangehaald zonder dat ze zelf direct betrokken waren bij de feiten die ze vernoemen, maar deze louter zijn overgenomen van collega’s waarmee ze een goede verstandhouding hebben. Hierdoor lijkt er sprake te zijn van beïnvloeding, waarbij negatieve uitlatingen vaak zijn gebaseerd op ervaringen die ze van anderen hebben gehoord, in plaats van op hun eigen persoonlijke en directe ervaring. Bovendien zouden er bij verschillende collega’s sporen van een eerder onderzoek zijn achtergebleven.

Daarenboven erkent de Kamer van Beroep, zich baserend op de bevindingen van het onderzoeksrapport, dat deze tenlastelegging minstens deels verband houdt met de activiteiten die de verzoekende partij uitoefent als vakbondsafgevaardigde (cf. werkdruk door modulaire systeem, welzijn). Zij zet zich klaarblijkelijk ook actief in voor de zoektocht naar mogelijke oplossingen. In haar rol als vakbondsafgevaardigde verkeert de verzoekende partij inderdaad in de mogelijkheid om te ijveren voor bepaalde aanpassingen en kan zij zich kritisch uitlaten, zelfs wanneer zulks als ‘lastig’ wordt ervaren en druk legt op de beleidsvoering en de gezagsuitoefening in de onderwijsinstelling. Dat dergelijk gedrag als ‘klagerig’ of ‘afwijzend’ wordt omschreven, doet hieraan geen afbreuk. Uiteraard zijn er ook grenzen aan het gedrag dat van een vakbondsafgevaardigde als aanvaardbaar wordt beschouwd. In casu oordeelt de Kamer van Beroep echter dat de verzoekende partij in de uitoefening van haar functie als vakbondsafgevaardigde geen tuchtfeit ten laste kan worden gelegd.

Overigens merkt de Kamer van Beroep op dat het voor geen enkel personeelslid problematisch mag worden geacht om het eigen welzijn of dat van collega's te waarborgen, vooral wanneer dit in verband kan worden gebracht met een gekende problematiek van hoge werkdruk of burn-out, of met het uitvoeren van bepaalde taken of verplichtingen die in beginsel niet tot het takenpakket behoren of waarvan men de verwachting zou koesteren dat ze buiten de reguliere opdracht worden uitgevoerd.

4.3.3. Wat de tweede tenlastelegging met betrekking tot het niet-collegiaal gedrag betreft, stelt de Kamer van Beroep vast dat deze geconcentreerd is op de moeilijke verstandhouding tussen twee partijen, i.e. de verzoekende partij en mevrouw

De Kamer van Beroep wijst er vooreerst op dat deze verzuurde relatie haar oorsprong vindt in feiten die zich jaren geleden hebben afgespeeld, zoals meermaals in het onderzoeksverslag bevestigd. Klaarblijkelijk heeft deze situatie jarenlang aangesleept en was enige communicatie zoek. Niettegenstaande men blijkbaar ten aanzien van de verzoekende partij de legitieme verwachting meent te mogen koesteren dat zij het verleden laat rusten, stelt de Kamer van Beroep vast dat er geen noemenswaardige initiatieven zijn ondernomen om problemen te bespreken noch

deze bespreekbaar te maken. Aangezien gebrekkige communicatie duidelijk ook een rol speelde in het vorige conflict, kan de Kamer de vaststelling in het onderzoeksverslag onderschrijven dat dit een langdurig probleem is waaraan niet alleen de verzoekende partij, maar meerdere personeelsleden hebben bijgedragen. De Kamer van Beroep betreurt dat er geen initiatieven zijn genomen om de communicatie binnen het team te verbeteren, nu duidelijk blijkt dit niet alleen het collectief welbevinden ten goede zou komen, maar ook het welzijn van elk individueel personeelslid. In het onderzoeksverslag wordt een en ander op treffende manier geformuleerd: *“Het negeren van een probleem leidt helaas niet altijd tot het verdwijnen ervan”*. Het is overigens symptomatisch dat zowel de huidige directeur als de campuscoördinator aanvankelijk niet op de hoogte werden gesteld van de moeilijke verhouding tussen de verzoekende partij en mevrouw Meer nog, het is de verzoekende partij zelf die de campuscoördinator in het tweede jaar van haar tewerkstelling op de hoogte bracht dat de verstandhouding met sommige collega's moeizaam verliep. De directeur was voor onderhavige tuchtprocedure naar eigen zeggen nog steeds volledig onwetend over de eerdere gebeurtenissen.

Daarenboven stelt de Kamer van Beroep vast dat de verwerende partij heeft verduidelijkt dat men zich grotendeels heeft gebaseerd op de verklaringen van mevrouw Nochtans werd in het onderzoeksrapport op overtuigende wijze en gebaseerd op de andere getuigenverklaringen vastgesteld dat niet op afdoende wijze kan worden aangetoond dat deze overeenstemmen met de werkelijkheid. Bij gebreke aan argumenten die haar van het tegendeel overtuigen, onderschrijft de Kamer van Beroep deze zienswijze.

Gelet op het voorgaande oordeelt de Kamer van beroep bijgevolg, evenwel zonder afbreuk te doen aan hetgeen hierna aan bod komt, dat het vermeende oncollegiale gedrag ten aanzien van mevrouw ... niet als een bewezen tuchtfeit kan worden aangemerkt. Dit geldt in het bijzonder wat betreft *‘het niet kunnen loslaten van de gebeurtenissen uit het verleden’*, aangezien zulks in ieder geval de verzoekende partij niet ten kwade kan worden geduid.

Wat in het bijzonder de overige elementen die in de tweede tenlastelegging aan bod komen betreft, merkt de Kamer van Beroep het volgende op.

De Kamer van beroep stelt vast dat de verzoekende partij en mevrouw ... er een puur professionele samenwerking op nahouden en zich beperken tot de strikt nodige communicatie. Dat vormt op zich geen probleem. Dat de verzoekende partij haar collega dermate negeert waardoor haar gedrag als oncollegiaal dient te worden bestempeld, blijkt naar het oordeel van de Kamer van Beroep niet op afdoende wijze uit het voorliggende dossier en kan aldus niet worden bevestigd. Wat betreft de verwijzing naar het 'en plein public aanpakken' van mevrouw ..., stelt de Kamer van Beroep vast dat het gaat om een vage beschrijving, die naar haar oordeel evenmin op afdoende wijze wordt ondersteund door voorliggend dossier. In zoverre hiermee wordt gedoeld op de vergadering waarin de terugkeer van een andere collega werd besproken en waarbij het tot een aanvaring tussen de verzoekende partij en mevrouw ... kwam, merkt de Kamer van Beroep alvast op dat beide partijen niet vrijuit zijn gegaan. Wat gedurende die bewuste vergadering precies is gezegd, kan door de Kamer van Beroep niet worden achterhaald. Bijgevolg kan niet worden vastgesteld dat de woorden "*Geloof haar niet, fuck haar*" effectief door de verzoekende partij zijn uitgesproken in een gesprek dat zij voerde met een andere collega. De verzoekende partij ontkent expliciet dit te hebben gezegd. Geen van de direct betrokkenen kan zich herinneren wat er is gezegd of gefluisterd. Verschillende collega's die van de uitspraak melding maken, geven aan dat ze hiervan op de hoogte werden gesteld door een andere collega. Het mag dan ook niet verbazen dat elk van hen verschillende versies van de bewoordingen geven. Bij gebreke aan enig overtuigend bewijs, kan ook dit element naar het oordeel van de Kamer van Beroep niet op overtuigende wijze worden weerhouden. Het enige wat met zekerheid kan worden vastgesteld is dat er een zware discussie is ontstaan en dat beiden zeer emotioneel hebben gereageerd. Verder wordt in de bestreden beslissing ook melding gemaakt van de onbereidwillige houding van de verzoekende partij om een gesprek aan te gaan met mevrouw Bij gebreke aan enige aanwijzing gaat de Kamer van Beroep ervan uit dat ook dit element verband houdt met voormelde discussie. De verzoekende partij bevestigt dat zij direct erna heeft aangegeven het gesprek niet te kunnen aangaan omdat zij zich op dat moment niet veilig voelde. De Kamer van Beroep oordeelt dat zulks niet als een onredelijke houding overkomt. Niemand nam naderhand het initiatief om de gesprekken op te starten. Nochtans gaf de verzoekende partij aan hier wel degelijk voor open te staan.

Daar tegenover staat dan weer het standpunt van de andere rechtstreeks betrokken partij in zoverre zij stelt: *“sinds de vergadering over [...] heb ik gezegd dat er geen plaats is voor ons twee”*. Deze vaststelling is treffend voor de tussen beide partijen bestaande verzuurde relatie. Zoals reeds gesuggereerd rijst de vraag evenwel of zulks geheel aan de verzoekende partij kan worden toegeschreven. Daarnaast oordeelt de Kamer van Beroep dat op de verzoekende partij geen verplichting rust om een broodje aan te schaffen ten gunste van bepaalde projecten die door mevrouw ... worden georganiseerd, te meer daar uit het dossier blijkt dat het desbetreffende project wel degelijk door de verzoekende partij wordt ondersteund. Rest nog de melding van de verzoekende partij aan de campuscoördinator over bepaalde door mevrouw ... gestelde gedragingen. Ofschoon de verzoekende partij erkent dat ze dit beter eerst met mevrouw ... had besproken, valt niet in te zien hoe een dergelijke melding kan volstaan om deze tenlastelegging te schragen, laat staan dat het bewijs is geleverd dat er gewag kan worden gemaakt van psychologische mishandeling. Van een zorgvuldig handelend bestuur mag worden verwacht dat men, alvorens men dergelijke beschuldigingen overneemt, beschikt over overtuigende en zwaarwichtige bewijsstukken die de beschuldigingen ondersteunen en de ernst ervan aantonen.

4.3.4. Wat de derde tenlastelegging met betrekking tot de stagebezoeken betreft, oordeelt de Kamer van beroep dat dergelijke feiten in eerste instantie in het kader van functionerings- en evaluatiegesprekken dienen te worden behandeld. Dit geldt des te meer daar dit in het verleden nog nooit is aangekaart. In casu is het niet uitvoeren van de bedoelde taken, voor zover dit zou zijn aangetoond, niet van dien aard dat het als een tuchtfeit kan worden aangemerkt.

Overigens, en voor zover als nodig, blijkt uit het dossier dat de weekplanning waarnaar wordt verwezen, wordt gehanteerd als een hulpmiddel om toekomstige bezoeken in te plannen. De vooropgestelde planning kan naderhand worden bijgewerkt. De verzoekende partij geeft aan dat zij, gelet op de preventieve schorsing, voor de bedoelde periode niet in de mogelijkheid was om aanpassingen door te voeren. In het onderzoeksverslag wordt eveneens het volgende vermeld: *“Hoewel we vastgesteld hebben dat de weekplanning niet altijd correct was ingevuld, lijkt dit niet te hebben geleid tot werkverzuim”*. Het enige wat de

verzoekende partij kan worden verweten is dat zij, anders dan verwacht, de bevoegde coördinator(en) niet heeft ingelicht.

De Kamer van Beroep oordeelt bijgevolg dat, in zoverre zou worden vastgesteld dat bepaalde verplichtingen met betrekking tot de stage niet correct zijn uitgevoerd, dit in essentie verband houdt met het functioneren van de verzoekende partij. Dergelijke zaken kunnen in het kader van een functionerings- of evaluatiegesprek aan bod komen, maar kunnen niet als een tuchtrechtelijke tekortkoming worden betoogd.

4.3.5. Wat de vierde tenlastelegging aangaande het manipulatief gedrag betreft, oordeelt de Kamer van Beroep dat deze tenlastelegging vaag is geformuleerd en niet in tijd en ruimte is gekaderd. Het is onduidelijk wat precies wordt bedoeld met dergelijk gedrag en waarmee deze tenlastelegging exact verband houdt. In zoverre in deze tenlastelegging gewag wordt gemaakt van een ‘substantiële meerderheid’ van personeelsleden kan evenmin uit het dossier worden afgeleid of de vertrouwensbreuk die de verwerende partij meent te kunnen afleiden uit deze getuigenverklaringen gerelateerd zijn aan hetgeen als manipulatief gedrag wordt omschreven.

Meer in het algemeen, en mede gelet op de vaststelling dat ook op dit punt de bestreden beslissing afwijkt van de bevindingen van het onderzoeksverslag, mocht worden verwacht dat de motieven die aan de vermeende tenlastelegging ten grondslag liggen op afdoende wijze zouden worden beschreven. Dat geldt des te meer nu de tenlastelegging klaarblijkelijk gebaseerd is op voor interpretatie vatbare getuigenverklaringen.

4.3.6. Gelet op het voorgaande oordeelt de Kamer van Beroep dat geen van de tenlasteleggingen kunnen worden weerhouden.

4.4. De Kamer van Beroep beslist om de tuchtmaatregel te vernietigen.

Deze beslissing doet geen afbreuk aan de overtuiging van de Kamer van Beroep dat alle partijen gezamenlijke inspanningen zullen moeten leveren om de samenwerking

te verbeteren en het vertrouwen te herstellen. Het lijkt daarbij gepast actief in te zetten op het bevorderen van communicatie en een veilige werkomgeving, waarin problemen kunnen worden besproken zowel tussen personeelsleden onderling als binnen het team. Opdat deze initiatieven kans op slagen hebben, zullen ook stappen moeten worden ondernomen om een cultuur van respect en verdraagzaamheid te waarborgen. Van eenieder mag worden verwacht dat men zich actief zal inzetten voor het herstellen van verstoorde verhoudingen en het bevorderen van een constructieve samenwerking. Dat betekent onder andere dat bereidheid zal moeten worden getoond om met collega's te communiceren en bij te dragen aan een collegiale sfeer. Iedereen zal stappen moeten zetten. Alleen door gezamenlijke inspanning kan de situatie op een positieve manier evolueren.

BESLISSING

Gelet op het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het
Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde
personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 22 mei 1991 omtrent de
evaluatie, maatregelen van orde en tucht in het gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen
en Brussel van 6 augustus 2009 houdende aanstelling van de voorzitter en
plaatsvervangende voorzitters van de Kamer van Beroep voor het personeel van het
gemeenschapsonderwijs;

Gelet op het Werkingsreglement van de Kamer van Beroep, zoals goedgekeurd op
10 november 2011;

Gelet op de hoorzitting van 22 oktober 2024;

Na beraadslaging;

Na geheime stemming over de vraag of de tuchtsanctie ‘terbeschikkingstelling
gedurende twee jaren’ wordt vernietigd met 3 stemmen voor en 2 stemmen tegen.

Na geheime stemming over de vraag of de tenlasteleggingen bewezen tuchtfeiten
vormen met 3 stemmen tegen en 2 stemmen voor.

Enig artikel

De beslissing van 11 juni 2024 van de raad van bestuur van de Scholengroep ... waarbij mevrouw ... de tuchtstraf 'terbeschikkingstelling gedurende twee jaren' wordt opgelegd, wordt vernietigd.

Aldus uitgesproken te Brussel op 22 oktober 2024.

De Kamer van Beroep was samengesteld uit:

Mevrouw Evelien TIMBERMONT, voorzitter;

Mevrouwen H. ELOOT en N. DE CALUWE en de heren G. VAN PASSEL en W. VERCRUYSEN, vertegenwoordigers van het gemeenschapsonderwijs;

De heer E. DE NAEYER en mevrouw A. DE MAEYER, vertegenwoordigers van de vakorganisaties;

Om de pariteit onder de geledingen te herstellen nemen, na loting, de heren W. VERCRUYSEN en G. VAN PASSEL niet deel aan de stemming.

Mevrouw P. MICHIELS, secretaris.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waarvan één exemplaar voor elke partij en voor het dossier.

De secretaris,

De Voorzitter,

P. MICHIELS,

E. TIMBERMONT